

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu var der ikke kun ris til oppositionen. Jeg startede faktisk med at rose oppositionen, og jeg mener det, for jeg mener faktisk, det er en vigtig opgave for en opposition at sætte fingeren på det, man oplever som skønhedspletter eller de ømme punkter, eller hvordan man nu vil definere det. Så siger jeg bare, at ud over det må man vel også have den forventning, at det konstruktive kommer, altså hvor det er, man gerne vil lave tingene om.

Når der bliver spurgt til barrierer, vil jeg sige, at den første barriere da er at få lidt mere klarhed over, hvad det er for nogle forandringer, der skal til, for at man kan støtte lovforslaget her. Jeg tror, hr. Ole Stavad tidligere brugte den vending, at der jo ingen grund er til, at vi taler forbi hinanden, og det er der jo ikke.

Regeringen har et flertal for denne her reform. Der har været afholdt et folketingsvalg. Vi har sådan set demokratisk legitimitet til at gøre det, vi gør. Men vi har selvfølgelig viljen til, som jeg også sagde under et tidligere punkt, at få bredt mulige flertal omkring flest mulige af lovforslagene.

Det er jeg da helt på det rene med at man kun kan få, hvis man laver forandringer, det er da klart. Men det kræver sådan set, at der er bevægelse to steder. Der skal være et signal, og det er der fra min side, om, at vi gerne vil forandre for at forbedre de her lovforslag – diskussionen med hr. Morten Østergaard kan være ét eksempel på, hvor man kunne justere nogle ting – men det må jo så også mødes af en opposition, der mere klart prioriterer, hvad det så er for nogle forandringer, der skal til.

Det håber jeg vi får lejlighed til at få et bedre overblik over, når partierne møder op til de møder, jeg har indkaldt til begyndende allerede i morgen.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jamen så vil jeg – for at oversætte det til et lidt mere klart aftensprog – sige, at nogle af de forandringer, som vi som opposition kunne tænke os, faktisk har været nævnt her i dag. Det kunne være, at det ikke var forbudt at lave nogle fagforvaltninger eller fagudvalg i regionerne. Der er også nogle andre ændringsforslag, vi kunne have lyst til at komme med, men det er ændringsforslag, der faktisk har været bragt frem i

høringsfasen. Og der har vi jo som opposition netop kunnet læse, at regeringen ikke syntes, der var grundlag for at lytte til dette og hint.

Så spørgsmålet går mere på: Vil man nu lytte til oppositionens krav, også selv om man har svaret, at det eksterne høringsresultat ikke har ændret noget i lovforslaget f.eks.?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu vil det nok være svært at gøre det færdigt her i aften, så meget desto mere fordi fru Karen Klint har brugt sine to korte bemærkninger. Så vi vil alligevel ikke kunne køre det her forhandlingsforløb færdigt i den form, vi nu har taget hul på det i.

Vi har et ønske om at få størst mulig opbakning til flest mulige lovforslag. Det giver selvfølgelig kun mening, hvis der er en parathed til også at justere og forandre og forbedre, selv om nogle af de ting, som oppositionen vil opleve som forbedringer, formentlig vil have en anden udlægning i min terminologi.

Det er jo derfor, jeg nu har indkaldt henholdsvis Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre til et møde – jeg tror, det allerede er i morgen, hvis jeg ikke husker forkert, ellers er det i overmorgen; det er i overmorgen – med henblik på at få de to partier til lidt mere præcist, kan man sige, at liste op, hvad det så er for nogle lovforslag, hvor man har en særlig interesse i at komme i dialog med regeringen, og hvad det så er for forslag, som skal bringes på bordet, hvis det skal have en chance. Jeg tror, det er det rigtige sted at tage den diskussion.

Jeg har givet signalet her om, at vi selvfølgelig lytter til oppositionen, men det kræver så også, at oppositionen til de møder gør sig umage med at være præcis, når man skal formulere det, man gerne vil have os til at lytte til.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Morten Østergaard spurgte tidligere til det her med servicestrategi, og hvad der ligger her. Ministeren sagde så noget om, at man havde stor tiltro til regionerne osv. Så har jeg svært ved at forstå, hvorfor de skal have det på dagsordenen, hvorfor det skal bestemmes i loven, at man skal diskutere det. Men det er så en sidebemærkning.

Men hvis man ser på, hvad regionernes opgaver er, så er sundhed den altovervejende opga-